

דרגה אמת, הראה דרגה אמת,
גבואה דרגה אמת, וכולם דרגות
לדרגות אלה על אלה.

ויחלים יוסף חלום וייגד לאחיו
וירספו עוד שנא אותו על
חלומו. מכאן שלאऋיך
האדם לומר את חלומו רק לאוטו
האדם שאוהב אותו, ואם לא -
הוא גורם לו. שאם אותו החלום
מתהפק לגון אחר - הוא גורם
לסלוקו

בא ראה שישוף אמר את החלום
לאחיו, ועל בן גרמו לו לסלוק את
חלומו עשרים וששים שנים
שהתעכבר. רבוי יוסף אמר,
לנו? שפטותם ויוספו עוד שנא
אותו. מה זה שנא אותו? שגרמו לו

בזה קטרוגים.

מה כתוב? ויאמר אליהם שמעו
נא החלום הזה אשר חלמתי.
שרצחה מהם שיישמעו לו, והוא
הודיע להם אותו החלום,
שאלמלא הם שהפכו אותו לגון
אחר - בך התקיים, והם השיבו
ואמרו, המליך מלך עליינו אם
מושל תמשל בנו? מיד אמר לו
את פשר החלום וגזרו גורה,
ומשומך ויוספו עוד שנא אותו.
רבוי חייא ורבוי יוסף היה מצויים
לפני רבוי שמעון. אמר רבוי חייא,
הנה שנינו, חלום שלא נפתר כמו
אגרת שלא נקרה, אם משומם
שהתקיים והוא לא ידע, או שלא
התקיים כלל. אמר לו, התקיים ולא
נודע, שהרוי אותו החלום פליי
עליו כה, והוא לא נודע ולא ידוע
אם התקיים ואם לא התקיים.

ואין לך דבר בעולם שטרם יבא
לעולם שאנו תלוי בחלים או על
ידי ברונו, שהרוי נאמר Shell דבר
וזכר בטרכם יבא לעולם מקרים

ופא חי, חלום דרגא חדא, מראה דרגא
חדא, נבואה דרגא חדא, וכלתו דרגין
לדריגין אלין על אלין.

ויחלים יוסף חלום וייגד לאחיו וירספו עוד
שנא אותו על חלומותיו. מהכא דלא
מייבעי לייה לבר נש למימר חלמיה בר
לההוא בר נש דרחים לייה, וαι לאו, איהו
גרים לייה. דאי ההוא חלמא מתרפק לגונא
אחרא, איהו גרים לסלוקא.

חא חי, דיוסף איהו אמר חלמא לאחוהי,
ועל דא גרמו לייה לסלוקא חלמיה תרין
ועשרין שניין דאתעכבר. רבוי יוסף אמר,
מנין, בכתיב ויוספו עוד שנא אותו. מאי
שנא אותו, גרמו לייה קטרוגין בדאי.

מה בכתיב, ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה (דף נ"ב) אשר חלמתי, בבעא
מניהו דישמעון לייה. ויאיהו אודע להו
ההוא חלמא, דאלמלא איןון דאהפכו לייה
לגונא אחרא, הכי אתקאים. ואינון אהיבוי
ואמרו המליך מלך עליינו אם מושל תמשל
בנה. מיד אמרו לייה פשרה דחלמא וגזרו
גורה, ובגין לך ויוספו עוד שנא אותו.

רבוי חייא ורבוי יוסף היו שכיה קמיה דרבי
שמעון, אמר רבוי חייא,qa תניין
חלמא דלא אפשר, באגרתא דלא
מתקרא. אי בגין אתקאים ויאיהו לא ידע,
או דלא אתקאים כלל. אמר לייה, אתקאים
ולא אתיידע, דהא ההוא חלמא חילא תליא
עליה, ויאיהו לא אתיידע ולא ידיע, אי
אתקאים אי לא אתקאים.

ילית לך מלה בעלם דעד לא ייתי
לעלמא, דלאו איהי תליא בחלמא
או על ידא דברוזא. דהא אמר דכל מלה ומלה
על ידא דברוזא.

א יתמי לעלם,